

U svom skromnom dubrovačkom domu uz Put Vladimira Nazora u petak, 8. siječnja 2016. godine, umro je Miloš Žuvela, istaknuti dubrovački borac za prava radnika još iz vremena pred Drugi svjetski rat. Rođen je u ribarskoj i težačkoj Veloj Luci, ali već kao dječak, pred siromaštvom i bijedom, u potrazi za poslom i truhom za kruhom, odlazi s majkom u Dubrovnik. Od rane mladosti suočava sa svim teškoćama rada i života radništva, nezasićenošću poslodavaca i gazda i nadasve brutalnošću režima. Ne mireći se s nepravdom i beskrupuloznim izrabljivanjem ulazi u radnički pokret i ubrzo biva među njegovim neustrašivim borcima. Nenarodni režimi ga stavljaju na liste nepoćudnih, izvrgnut je progonu i zatvaran.

Istinskog radničkog borca i rodoljuba nisu pokobile sve te torture pa je kao skojevac i komunist, antifašist sudionik brojnih ilegalnih akcija u okupiranom Dubrovniku, od samog početka organizator narodnog ustanka i NOB-e u Dubrovniku i na okolnim područjima, zbog čega je robijao u okupatorskim kazamatima i logorima poput onog na Mamuli gdje je prošao i preživio sve torture i mučenja u petnaest mjeseci robijanja do kapitulacije fašističke Italije. Bijegom je izbjegao zasigurno kobni nastavak robijanja pod dolazećim njemačkim nacistima pa kao antifašist i borac, koji se kalio u uvjetima ilegalnog rada i kroz stravu, mrak i muku robijaša i logoraša, borbu za slobodu i pravdu nastavio je u redovima NOV i POJ do oslobođenja zemlje od okupatora.

U slobodnoj zemlji između mnogih mogućnosti izabrao je povratak u Dubrovnik, u mjesto početaka svoje borbe za pravdu i slobodu, vratio se svom poslu obrtnika, skromno živio sa svojom obitelji. Ponajviše je u društvenom radu dao u dubrovačkoj boračkoj organizaciji gdje je bio istaknuti član i rukovodilac. Svojim boračkim i antifašističkim idealima ostao je vjeran i kada je, poslije društvenih i političkih promjena, bio među utemeljiteljima Udruge antifašističkih boraca i antifašista u Dubrovniku čiji je ponosni član ostao do kraja života.